

DOMOV,
KTERÝ TVOŘÍME SPOLEČNĚ

40 let zlínského Domova pro seniory Burešov

40 let
1984 – 2024

OD STAROBINCE K MODERNÍ PÉČI O SENIORY

Starost lidské společnosti o její nejstarší členy se vine dějinami už mnoho staletí. Ne vždy však byla péče o staré lidi dokonalá.

Jak známo, člověk si se svým životem sám neporadí ve dvou etapách své pozemské pouti: na jejím začátku a na jejím konci. Péče o novorozené členy lidské společnosti byla ve všech dobách příkladná. Je to dáno pevností vazby mezi matkou a dítětem, které přivedla na svět. Bezbranný uzlíček nového života je dojemný, děťátko je předmětem lásky pro celé okolí, péče o něj je pro matku a další členy rodiny převážně radost. Společnost si také už od pradávna uvědomuje, že zajistit pokračování rodu, národa a lidstva je jedním z jejích nejdůležitějších úkolů.

V péči o staré lidi to tak jednoznačné není nebo minimálně v minulosti nebývalo. Starý člověk už většinou není tak roztomilý jako batole a umožnit mu prožít závěr života bez bolesti, spokojeně, v klidu a míru je mnohem náročnější. A bohužel, v některých etapách vývoje společnosti byli staří lidé považováni za přítěž, ekonomickou i sociální, a podle toho se k nim společnost i chovala. Některé příklady „péče“ o staré lidi jsou až bizarní. Např. určité japonské kmeny se v minulosti zbavovaly starých lidí tak, že syn svou matku či otce na zádech odnesl do hor a tam je zanechal na pospas přírodě a živlům. To je ale opravdu spíš děsivá výjimka. Většinou osudy starých lidí nebyly tak drastické, často to ale nebyla ani žádná idyla. O svoje stárnoucí rodiče a prarodiče se mu- seli postarat jejich potomci nebo širší rodina, pro které to v mnoha případech nebylo jednoduché. Prostředků obživy bylo málo, často přicházela i hlad a v takovém případě dostávaly před stařečky a stařenkami přednost děti. Z krásné literatury i vzpomínek uchovávaných v rodinách známe mnoho příkladů neveselých osudů tzv. výměnkářů.

Byly však i případy, kdy se o starého člověka nemohla postarat rodina, protože žádnou neměl. A tady začíná historie institucionální péče o staré lidi.

Už koncem středověku začínají vznikat útulky pro osamělé a nemajetné staré osoby. Tato zařízení vycházela z požadavku křesťanského milosrdenství. Vzhledem k tomuto náboženskému imperativu takové instituce zřizovaly hlavně kláštery. Kromě střechy nad hlavou a základní, většinou chudícké a nedostatečné stravy, tyto starobince neposkytovaly žádné další služby. V lepších případech snad ještě základní zdravotní péči – ovšem na úrovni a podle představ doby. Většina chorob, dnes považovaných za banální, byla, vzhledem k nízkému stupni poznání v medicínských oborech, pro staré lidi rozsudkem smrti. Dospění ke konci pozemského bytí v slitovném prostředí kláštera bylo ještě tou lepší variantou. V horších případech staří lidé končili také v blázincích a chudobincích.

Později, v 19. století, často povinnost péče o staré, nemajetné a nemohoucí lidi přecházela z církve na obce. Největší rozkvět obecních starobinců nastal na počátku 20. století, kdy se pod vlivem moderních filosofí (ano, i socialismu) zvyšovalo sociální povědomí a sociální citění společnosti.

Za první republiky se útulky pro staré lidi postupně přetvářely z ústavů v domovy, ve smyslu individualizace a zlidšťování péče. To ovšem přetrhl komunistický převrat v roce 1948, který znamenal velký krok zpět ve všechruzích sociální péče. „*Socialismus vyřeší všechny sociální problémy, takže sociální práce už nebude potřeba.*“ - to deklaroval sjezd KSČ roku 1949. V 50. letech pak nastal systematický tlak na plnou zaměstnanost mužů i žen, takže o staré lidi se v rodinách neměl kdo starat. Byla tedy silná snaha, aby se staří lidé přesouvali ze svých domovů do sociálních ústavů. Dalším, nepřiznaným důvodem k tomu byl i nedostatek bytů.

Domovy důchodců byly nazírány spíše jako zdravotnická zařízení, takže v nich panoval nemocniční režim. O obyvatele se staraly převážně zdravotní sestry a příbuzní mohli přijít na návštěvu, podobně jako v nemocnicích, jen ve středu a v neděli odpoledne.

Teprve v osmdesátých letech se začaly podmínky v domovech důchodců přece jen humanizovat. Zasloužila se o to mimo jiné lékařka Jiřina Kovářová, která tehdy působila v domovech důchodců i dalších ústavech sociální péče na Zlínsku. Součástí přibližování režimu v domovech běžnému životu bylo povolení návštěv kdykoliv v týdnu, omezení seznamu chorob, pro které nemohl člověk v domově důchodců žít atd. Jako kuriozitu uveďme i snahy o zrušení zákazu požívání alkoholu v domovech. Ano, proč by si osmdesátiletá babička nemohla o narozeninách připít skleničkou vaječného koňaku?

V dobách, kdy docházelo k těmto postupným změnám k lepšímu, byl v roce 1984 založen i **Domov důchodců Burešov**.

40 let odborných sociálních služeb seniorům

Ve srovnání s průměrným stářím klientů našeho Domova je 40 let od jeho založení vlastně mládím. Pokud bychom si však představili mladou zdravotní sestřičku, která po škole nastoupila do nově zřízeného Domova, reprezentovalo by těch 40 let prakticky celý její pracovní život. A za 40 let systematické práce se může změnit opravdu mnoho věcí. A také se změnilo a stále mění.

Domov vznikl jako ústav sociální péče ještě za dob „reálného socialismu“, kdy většina věcí byla statická, fungovala určitou setrvačností, a odráželo se v nich zahnívání ekonomicky neefektivního a pokrytecky zpolitizovaného systému. Byla to však už doba „perestrojky“ a změny visely ve vzduchu. Listopad 1989 byl vlastně už blízko...

O to dynamičtější byl vývoj po změně režimu a tato dynamika nevyprchala dodnes. Domov po roce 1990 prošel mnoha pozitivními změnami: v úrovni ubytování klientů, kvalitě jejich stravování, zařazování systematické rehabilitace, bohatém společenském životě Domova a zejména neskutečným pokrokem v úrovni všeobecné lékařské péče. Jejím výsledkem je také významný růst délky života. V roce založení Domova byl v Československu průměrný věk dožití u mužů 68, u žen 75 let. Dnes je to 77 let u mužů a 83 let u žen. To je opravdu hmatatelný pokrok, který ale přinesl i nutnost nových přístupů ke klientům – není výjimkou, že se obyvatelé Domova dožívají sta let. Věříme, že se na tomto pokroku podílela a podílí i práce všech našich zaměstnanců.

Jak šel život v burešovském Domově a co se zde dělo po dobu těch dlouhých 40 let má připomenout i tato jubilejní brožura.

POHLED DO HISTORIE

Kdo byl zřizovatelem našeho Domova

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let fungovaly v tehdejším gottwaldovském okrese 3 domovy důchodců: Lukov, Fryšták a Nedašova Lhota. Všechny tyto domovy byly umístěny ve starých a nevyhovujících budovách a nestačily již kapacitně. Proto bylo rozhodnuto o výstavbě nového domova důchodců přímo v okresním městě. Zřizovatelem nového Domova důchodců na Burešově se stal **Okresní ústav sociálních služeb v Gottwaldově**. Stavba byla naplánována tak, aby mohl být nový Domov otevřen v listopadu 1984.

Okresní ústav sociálních služeb zůstal nadřízeným orgánem Domova i po roce 1989, kdy se město vrátilo ke svému původnímu názvu – Zlín.

Po zániku Okresního ústavu sociálních služeb Zlín, od 1. ledna 1998, se Domov stal **rozpočtovou organizací**. Zřizovatelem tehdy byl Okresní úřad Zlín. Ze zřizovací listiny můžeme citovat:

Domov důchodců Burešov, rozpočtová organizace s právní subjektivitou, je určen především pro staré občany, kteří dosáhli věku rozhodného pro přiznání starobního důchodu a kteří pro trvalé změny zdravotního stavu potřebují komplexní péči, jež jim nemůže být zajištěna členy jejich rodiny ani pečovatelskou službou nebo jinými službami sociální péče, a dále pro staré občany, kteří toto umístění nezbytně potřebují z jiných vážných důvodů. Nemohou však být přijati občané, jejichž zdravotní stav vyžaduje léčení a ošetřování v lůžkovém zdravotnickém zařízení. Domov důchodců zajišťuje přípravu obědů pro Ústav sociální péče Zlín.

K další změně statutu Domova došlo v roce 2000. K 30. září 2000 rozpočtová organizace Domov důchodců Burešov zaniká z důvodu zrušení Okresního úřadu Zlín, který byl jejím zřizovatelem.

Od 1. října 2000 je zřízena **příspěvková organizace** s právní subjektivitou Domov důchodců Burešov a začleněna do samostatné působnosti Zlínského kraje. Vymezení poslání organizace je od tohoto okamžiku rozšířeno o některé nové prvky:

V souladu s ust. § 61, odst. 3 vyhl. č. 182/1991 Sb. jsou v domově důchodců Burešov zřízena ošetrovatelská lůžka pro klienty upoutané na lůžko nebo vyžadující jinou náročnou ošetrovatelskou péči, pro demenční klienty a pro klienty s Alzheimerovou demencí. Domov důchodců Burešov zajišťuje přípravu obědů pro Radost, zařízení pro děti a mládež s mentálními postiženími a se souhlasem ředitele poskytuje stravování i dalším občanům.

Jako příspěvková organizace Zlínského kraje funguje **Domov pro seniory Burešov** dodnes.

40let
1984 – 2024

Kdo náš Domov postavil

Výstavba

Stavbu Domova zastřešovala firma **Pozemní stavby Gottwaldov**. Vypracováním projektu byl pověřen Centroprojekt Gottwaldov (architekt Ludvík Jungwirth). Stavba byla zahájena v květnu 1980 a dokončena v prosinci 1984. Celkové náklady činily cca 22 milionů Kčs.

Jak bylo tehdy zvykem, stavělo se tím nejjednodušším a nejdostupnějším způsobem: jako základ stavby posloužil tehdy běžný typ obytného panelového domu.

Jedinou změnou proti typovému paneláku bylo nahrazení zavěšených balkonů průběžnými lodžiemi u každého pokoje.

K šestipodlažnímu obytnému bloku byl doprojektován dvoupodlažní hospodářský trakt, obsahující netypizované příslušenství (vstupní hala, společenská místnost, kuchyně, jídelna, prádelna, kotelná atd.).

Východní fasáda domu (nezměněný vzhled původního paneláku)

Západní fasáda domu obohacená pásy lodžii

Celkový pohled na čerstvě dokončenou stavbu Domova

Podle tehdejších stavebních zákonů muselo být součástí každé veřejné budovy také výtvarné dílo. (Nebylo vše za tehdejšího režimu jenom špatně.) Zde ho reprezentovala reliéfní plastika kytice na zdi vedle hlavního vchodu. Autorem reliéfu byl známý zlínský výtvarník - keramik Jiří Váp (1936-2000).

Slavnostní zahájení činnosti Domova důchodců se konalo 7. prosince 1984 za účasti předsedy Městského národního výboru Gottwaldov Bohumila Musila, předsedy Okresního národního výboru Františka Kubiše a Anny Baťkové, tehdy ředitelky Okresního ústavu sociálních služeb.

Původní vzhled hlavního vchodu s reliéfem na zdi průčelí

Další stavební úpravy

Zajímavé jsou stavební proměny budovy, k nimž v průběhu 40 let postupně docházelo.

Na počátku, v roce **1984**, to byl šedivý panelák s plochou střechou. Trochu života budově propůjčovalo řešení hospodářského traktu (budovy B), s cihlovými parapetními pásy pod okny a částečným obložením některých ploch hnědou keramikou. Zeď u hlavního vchodu byla ozdobena reliéfní plastikou, která ale byla, bohužel, v dalších letech snesena. Vstupní hala Domova dominovala nástěnná malba Svatopluka Slovenčíka, která se však také nedochovala.

V roce **1994** byla plochá střecha nahrazena čtvrtválcovou vazbovou střechou potaženou plechem v zelené barvě. Odstíny zelené se uplatnily také na fasádě budovy, což ovšem bylo odborníky hodnoceno jako problematické.

V roce **2013** byla budova zateplena, včetně výměny oken a dveří. Převládající barvou zdí budovy se staly béžové odstíny.

V roce **2023** dostala střecha novou stříbrošedou barvu.

Celkový pohled na DS Burešov po rekonstrukci střechy (1994)

DS Burešov s novou stříbrošedou barvou střechy (2023)

Nejnovější změny

Stavební úpravy Domova jsou nepřetržitým procesem, který nikdy nekončí a stále přináší nové a nové prvky, zlepšující technické parametry budovy a také zvyšující komfort ubytovaných klientů, zaměstnanců Domova i návštěvníků. Z poslední doby jmenujme například následující úpravy:

Vstupní hala DS Burešov (2023)

Recepce DS Burešov (2023)

- 1. Nová vstupní hala** s akváriem a nápojovými a potravinovými automaty vítá každého návštěvníka i klienta Domova. Je příjemným místem k posezení a trávení volného času. Zcela nově byla pojata také recepce Domova.
- 2. Bioklimatická pergola** před hlavním vstupem umožňuje venkovní posezení v příjemném zastíněném prostředí, což klientům umožní pobyt venku i v horkých letních měsících.
- 3. Retro obýváčky** na jednotlivých patrech a **reminiscenční koutek** evokují vzpomínky na minulost a vytvářejí pohodové zázemí. Klienti mohou relaxovat v prostorech, které jim připomínají jejich domácí prostředí.
- 4. Barevné odlišení podlaží** pro lepší orientaci klientů i návštěvníků. Jednotlivá obytná podlaží si zvolila svou květinu a její typickou barvu. Tak vzniklo patro levandulové, vlčích máků, pivoňkové, kopretinové a slunečnicové.
- 5. Zákoutí na venkovní terase** jsou nově upravená a vytváří útulnou atmosféru. Terasa je také doplněna fontánou s vodotryskem.

Do budoucna se uvažuje o umístění fotovoltaických panelů na střechu budovy.

Prostranství před hlavním vchodem s pergolou (2024)

Reminiscenční koutek

Kdo náš Domov řídil

Za 40 let fungování se vystřídal ve vedení Domova pro seniory Burešov několik vedoucích/ředitelů. Každý z nich jistě pro Domov učinil leccos dobrého (nebo možná taky ne). Zde, pro historickou paměť, uvedme alespoň jejich seznam:

JUDr. Anna Baťková	1984 – 1985	Ing. Josef Zejda	1994 – 1995 (odvolán)
Božena Jančaříková	1985 – 1985 (prozatímní)	Ing. Ludvík Kasala	1995 – 1997
Helena Dufková	1985 – 1989	Zdeňka Drábková	1997 – 2007
Libuše Hořáková	1989 – 1994 (odvolána)	Ing. Vlastimil Zaydlar	2008 – 2021
Lubomír Egner	1994 – 1994 (prozatímní)	Ing. Helena Nováková, MBA	2022 - dosud

Helena Nováková vystudovala Střední zdravotnickou školu v oboru dětská sestra, avšak většinu svého profesního života zasvětila péči o seniory. Své profesní působení zahájila v oblasti domácí péče, kde získala první zkušenosti v přirozeném prostředí klientů. Následně si rozšířila odborné vzdělání o bakalářský a magisterský titul v oboru Ošetrovatelství a management ve zdravotnictví na UTB ve Zlíně.

Získané vědomosti a praktické dovednosti využila v sociálních službách na pozici vrchní sestry, ředitelky domova se zvláštním režimem a vyšších manažerských pozicích. V posledních deseti letech se zaměřuje na specifika péče o osoby s demencí, zejména s Alzheimerovou chorobou. I ve vedoucích pozicích má potřebu rozšiřovat a využívat své dovednosti, proto je například úspěšnou absolventkou mezinárodního certifikované- ho kurzu Validace dle Naomi Feil - LEVEL 1.

Od ledna 2022 vede Domov pro seniory Burešov, kde se jí, díky silné týmové spolupráci, daří kontinuálně zvyšovat kvalitu života klientů. Pod jejím vedením se klade důraz na rozvoj paliativní péče a práci s životním příběhem klienta, čímž se jí daří vytvářet skutečně individuální a empatický přístup k péči.

Helena Nováková je manažerkou, která hledá nové cesty k řešení výzev a zvyšování kvality péče. Úspěch vnímá jako výsledek neustálého posouvání vlastních hranic a hledání inovací, jež přinášejí klientům lepší životní podmínky.

Kdo v našem Domově pracoval

První zaměstnanci Domova byli přijati už od 2. května 1984. Byli jimi:

Anna Baťková	vedoucí domova důchodců
Helena Dufková	vrchní sestra
Ludmila Formánková	staniční sestra
Marie Kršáková	administrativní pracovnice
Rudolf Březík	údržbář

Rekordmankou svého druhu je Lenka Malinová, rozená Koňářiková. Do zaměstnaneckého poměru byla přijata v září 1984 a v Domově pracuje jako nutriční terapeutka dodnes.

Postupně byli přijímáni další zaměstnanci, což naráželo na obvyklou potíže té doby, vyjádřenou klasickým povzdechem: „Nejsou lidi!“. Kvůli nedostatku pracovníků, vlastně spíše pracovníc, protože většinu zaměstnanců tvořily zdravotní sestry, bylo dokonce odloženo přijímání prvních klientů, kteří tak nastupovali do Domova až od února 1985.

V počátečním období pracovalo v Domově ve třech odděleních 25 zdravotních sester. Dalších 10 osob byli lékaři a pomocný zdravotnický personál. Celkem pracovalo v Domově 50 osob. 15 pracovníků obslužných a administrativních funkcí zahrnovalo třeba také knihovníka.

Personál Domova v současném období proměn

V dnešní době se paleta pracovních pozic v našem Domově jeví mnohem diferencovanější, nežli v minulosti. Kromě nezbytných všeobecných zdravotních sester zahrnuje také pečovatele, sociální pracovníky, rehabilitační a aktivizační pracovníky, fyzioterapeutku nebo nutriční terapeutku.

Blaho klientů Domova samozřejmě zajišťuje i celá řada hospodářských a administrativních pracovníků, jen namátkou zmiňme kuchařky, pracovnice prádelny a úklidu, účetní nebo pracovníky údržby.

O klienty se stará circa 130 stálých zaměstnanců. Ve spolupráci s dobrovolnickými centry ADRA a SAMARI se na péči o klienty pravidelně podílí i řada dobrovolníků.

Kdo náš Domov zabydlel

Prvními obyvateli Domova na Burešově se stalo 54 klientů přestěhovaných z domova důchodců v Lukově, který měl být rekonstruován. Celková kapacita, která činila na počátku 182 osob (jiný zdroj uvádí 184 míst), ubytovaných v dvoulůžkových pokojích, se pak již rychle zaplnila. Jen pro zajímavost uvedme, že měsíční platba za pobyt tehdy činila 690 korun.

Možnost umístění v domově důchodců byla tehdy vymezena dosažením věku, kdy vznikal nárok na starobní důchod. To tenkrát bylo u mužů 60 let. U žen byl tento věk ovlivněn počtem vychovaných dětí. Bezdětné ženy odcházely do penze v 57 letech. Nejnižší věk odchodu do důchodu byl 53 let, pro ženy s pěti a více dětmi.

Klienti byli v průměru mladší než dnes (a také zřejmě zdravější), takže bylo možno pro ně organizovat i vícedenní výlety za poznáním vlasti. Opakovaně se jezdilo do Luhačovic, na Hostýn, do Buchlovic, Kroměříže, Vizovic a dalších turisticky zajímavých lokalit východní Moravy. Občas dokonce i na Slovensko (Trenčianské Teplice). Časté byly návštěvy divadla, koncertů, památek, muzeí a výstav.

Stárnutí klientů

Od těchto dob se situace výrazně změnila. Doba aktivního života se prodloužila a klienti přicházejí do Domova ve vyšším věku a tedy často i s vyšší mírou potřebné péče.

Oproti počátkům proto dnes Domov poskytuje dva typy pobytové sociální služby:

DS - domov pro seniory – pro klienty od 65 let

DZR - domov se zvláštním režimem – pro klienty od 60 let

Služba DS poskytuje podporu, pomoc a péči seniorům, kteří s ohledem na svůj věk a zdravotní stav potřebují pravidelnou pomoc jiné osoby a ani za pomoci rodiny, jiných osob a služeb nezvládají žít ve svém přirozeném domácím prostředí. Pomoc, podpora a péče vychází z individuálně nastavených potřeb uživatelů tak, aby chom respektovali jejich důstojnost a veškerá práva.

Jak šel čas, a klienti Domova stárli, začalo přibývat těch, kteří podmínky služby DS přestali splňovat. Pro ně je určena služba DZR, která je v Domově pro seniory Burešov poskytována od 1. ledna 2011. Na počátku, v uvedeném roce, byla do režimu DZR převedena dvě oddělení Domova, tedy 64 míst. Současně byla snížena celková kapacita Domova na 172 míst.

Služba DZR je určena osobám s Alzheimerovou chorobou a ostatními typy demence, jejichž nepříznivá sociální situace vyžaduje pravidelnou pomoc druhé osoby a není možné ji zvládat v domácím prostředí. Klientů využívajících pobytovou službu DZR je dnes již výrazná většina.

Služeb Domova pro seniory Burešov v současné době využívá 170 klientů, z toho 34 osob v režimu DS a 136 osob v režimu DZR.

Netřeba zdůrazňovat, že služby v obou těchto režimech jsou poskytovány s maximální odbornou péčí a individuálním přístupem tak, aby nebyla ohrožena důstojnost a veškerá práva klientů.

PÉČE O SENIORY DNES

V posledních letech dochází v práci se seniory k zavádění nových konceptů péče, které přispívají ke zvyšování kvality jejich života. Jejich implementace vyplývá také z nárůstu podílu pobytové služby DZR (domov se zvláštním režimem) v našem Domově.

Tyto novinky kladou na osobnostní kvality personálu nové nároky, které odráží i kodex společných hodnot, postavený na týmovosti, zodpovědnosti a komunikaci.

Zaměstnanci se zúčastňují mnoha odborných seminářů a kursů, jejichž absolvování potvrzují certifikáty získané buď jednotlivými pracovníky, anebo Domovem jako institucí.

Trend zavádění nových konceptů péče je v našem Domově intenzivně patrný zejména v posledních 3 letech. Tomu odpovídá i rozšiřování personálu Domova o nové odborníky a specialisty.

Domov pro seniory Burešov využívá následující koncepty péče:

1. Koncepte biografické péče o seniory®

Biografická péče o seniory je založena na znalosti životního příběhu (biografie) klienta.

Biografická péče je individuální, zaměřená na podporu schopností sebepéče klienta a na možnosti, jak co nejdéle tyto schopnosti zachovat a rozvíjet. Na základě znalosti životního příběhu přizpůsobujeme denní činnosti potřebám a zvyklostem klienta, upravíme jeho pokoj a prostředí v Domově tak, aby se cítil dobře, co nejvíce jako doma.

Kurs bazální stimulace

Koncept biografické péče usnadňuje adaptaci klienta v novém prostředí, posiluje vztah klienta s pečujícími personálem. Pomáhá udržet vědomí vlastní důstojnosti a identity klienta a posléze podporuje orientaci v místě, čase i situacích. Pečujícímu personálu usnadňuje porozumění klientovi a jeho změněným způsobům chování.

Koncept biografické péče dává také nové možnosti zapojení klientovy rodiny do péče. Může se podílet například na dovybavení klientova pokoje fotografiemi nebo drobnými domácími předměty.

Jedním z výsledků **biografické péče** je také **biografická kniha**, která se stává zdrojem vzpomínek pro klienta i jeho blízké.

Po absolvování dvouletého vzdělávání v konceptu biografické péče náš Domov v říjnu tohoto roku obdržel certifikaci Konceptu biografické péče o seniory®. Tato certifikace potvrzuje, že Domov pro seniory Burešov patří do sítě Projektových domů s poskytovanou biografickou péčí.

Předávání biografické knihy

Získali jsme certifikaci biografické péče

2. Bazální stimulace

Bazální stimulace je určena pro všechny klienty, kteří jsou omezeni v prožívání, pohybu nebo komunikaci.

Prvky konceptu umožňují rozvíjet schopnosti klienta i v té nejzákladnější, bazální rovině. Cílem je podpora rozvoje jeho vlastní identity, vnímání vlastního těla, prostředí, ve kterém žije a podpora komunikace na úrovni, které je schopen. Základní myšlenkou je povzbuzovat klienta, aby vnímal vlastní tělo prostřednictvím doteků, masáží, chutí, vůní, hudby, hlasu, vibrací apod. **Bazální stimulace** je poskytována individuálně, s ohledem na věk, schopnosti a zdravotní stav klienta. Pro klienta to znamená posílení pocitu jistoty, bezpečí a důvěry.

Bazální stimulace přináší zlepšení kontaktu a spolupráce mezi klientem a pečujícími. Kontakt lze tímto způsobem navázat i s klienty s omezeným slovním projevem. Klientům pomáhá **bazální stimulace** v uvolnění svalového napětí a v podpoře pohybových schopností, dochází také k zlepšení dýchání. Může pomoci k celkovému zklidnění, zmírnění negativních reakcí, případně agrese.

3. Nutriční péče

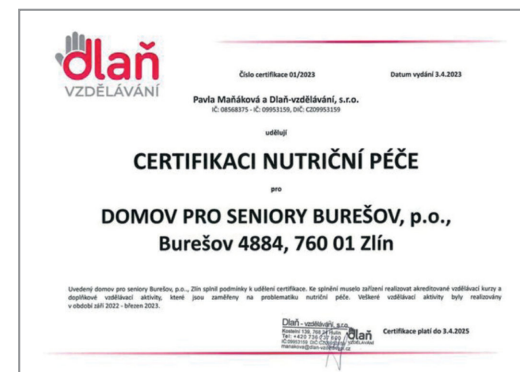
Výživa je jedním z pilířů péče, kterou v Domově poskytujeme. Zajišťujeme, aby každý klient dostával stravu, která nejen splňuje nutriční požadavky, ale také přispívá k celkové pohodě a radosti ze života.

Správná výživa je klíčová pro fyzické zdraví i pro psychickou pohodu. Jídlo by mělo být pro naše klienty radostí a příležitostí k sociálnímu kontaktu. Proto dbáme na to, aby strava byla nejen vyvážená a zdravá, ale také chutná a atraktivně servírovaná.

Zároveň jsme si vědomi, že chutě a preference se s věkem mění, a proto jsme otevřeni přizpůsobení jídelníčku podle individuálních potřeb a přání našich klientů. Naše kuchyně se zaměřuje na tradiční české pokrmy, které jsou našim seniorům blízké, ale nezapomínáme ani na moderní výživové trendy, které podporují zdraví a vitalitu.

Na jaře 2023 získal Domov Certifikaci nutriční péče.

Každý měsíc nabízíme našim klientům **snídani na vidličku** – snídani formou volného výběru z široké nabídky pečlivě připravených pokrmů. Tato společná snídaně je příležitostí, aby si klienti v klidu a pohodlí vychutnali jídlo, strávili čas se svými přáteli a opravdu si užili tento zážitek. Cílem je vytvořit příjemné prostředí, kde mohou senioři vnímat požitky z jídla a společné chvíle.

Certifikát nutriční péče

Snídaně na vidličku

4. Canisterapie, hipoterapie atd.

Pejsci

Canisterapie je pomocná psychoterapeutická, psychosociální a fyziorehabilitační metoda, využívající pozitivního působení speciálně vedených a cvičených psů. Má ve

Kontakt se psem představuje účinné rozptýlení pro lidi trpící kognitivním deficitem, depresí nebo pro ty, kteří se prostě cítí opuštěně. Seniorům přináší silnou emoci samotná přítomnost psa v jejich blízkosti. Mnozí z nich byli ve svém dřívějším životě chovateli domácích mazlíčků a setkání se psem v nich vyvolává příjemné vzpomínky. O to hlubší prožitek přináší možnost pohlázení a pomazlení se se psem. Důležitý je také fyzický kontakt s te

V neposlední řadě kontakt se psem napomáhá procvičování některých částí těla a je tedy součástí rehabilita- ce

Náš Domov se svými pejsky navštěvuje již 3 roky paní Markéta Bílková z Huštěnovic. Je majitelkou chovatelské stanice a canisterapií se zabývá 20 let. Pro canisterapii využívá tři plemena: hladkosrstého trpasličího jezevčíka, k

Všichni používaní psi jsou přezkoušeni u organizace „CANISTERAPIE“ a zkoušky pejsci podstupují ve věku jednoho roku, zkoušky se pak opakují každé dva roky.

Pejsci plemene papillon

Pokud zkouškami zdárně projdou, obdrží certifikát a mohou nosit speciální vestičku s logem sdružení a nápisem CANISTERAPEUTICKÝ PES.

Koně

Podobně důležitý význam má i příbuzná **hipoterapie**. I tady jde o kontakt člověka se zvířetem, zde ale podstatně větším. Využívají se speciální a speciálně vycvičená plemena koní. Zde kromě pozitiv vyjmenovaných u canisterapie přistupuje ještě jeden významný prvek. Klientům přináší velké uspokojení, že dokáží překonat respekt, případně i strach, před tak velkým tvorem. Sebeuvědomění klientů je posilováno také tím, že kůň reaguje na jejich slovní podněty (poslouchá). Možnost pozorování zvířete, jeho pohlázení či česání hřívy, má velmi pozitivní vliv na psychiku, jemnou motoriku a náladu klientů.

Kontaktní terapii s poníky pro klienty našeho Domova zajišťuje paní Zdenka Juránová z Ranče Tlumačov, která využívá pro hipoterapii spolehlivé koně plemene American Quarter Horse a Pony. Poníci Gwin a Grace za svými přáteli do Domova přicházejí každý měsíc. O kvalitním výcviku terapeutických poníků svědčí také fakt, že klienty navštěvují i na pokojích v nejvyšším patře.

Podoba kontaktní hipoterapie

Toto nejsou plyšáci, ale robotická tulení mláďata

... a roboti

Tady už vstupuje zvířecí psychoterapeutická péče do 21. století a do hájemství nejmodernějších asistivních technologií. Ve spolupráci s Fakultou sociálních studií Ostravské univerzity začínáme využívat robotické tulení mláď. Odborně (ve vývoji a výrobě) nese tento robot jméno PARO. Byl vyvinut japonským vynálezcem dr. Takanorim Shibatou a jeho týmem vědců z tokijského National Institute of Advanced Industrial Science and Technology. Nově se tento robot, familiárně nazývaný Kvído, stává součástí péče o naše klienty. PARO robot má mít pozitivní vliv na fyzický a psychický stav klienta.

5. Muzikoterapie

Muzikoterapie je psychoterapeutický prostředek využívající účinků hudby při poslechu i jejím provozování. Muzikoterapie využívá faktu, že hudba ovlivňuje základní vegetativní funkce: srdeční rytmus, krevní tlak, dýchání nebo termoregulaci. Kromě toho významně ovlivňuje i psychiku a může se proto používat například k léčbě neuróz nebo poruch adaptability a komunikace.

Muzikoterapii vede v našem Domově již 3 roky paní Magda Blahová. Používá metodu celostní muzikoterapie podle Dr. Lubomíra Holzera. Tato metoda zahrnuje celostní přístup k člověku, světu i vesmíru a snaží se působit na všechny složky lidského bytí: fyzickou i psychickou, emoční, sociální i duchovní. Využívají se poměrně specifické hudební prostředky: přirozené ladění, ručně vyráběné a etnické nástroje (tibetské misky, didgeridoo), speciální zpěvní techniky atd. Muzikoterapie přináší našim klientům zklidnění mysli i těla a celkovou relaxaci.

Nástroje muzikoterapie

6. Testování paměti

Domov pro seniory Burešov je jedním z **kontaktních míst České alzheimerovské společnosti (ČALS)**, které nabízí bezplatné testování paměti. Tato služba je poskytována nejen klientům Domova, ale také široké veřejnosti.

K testování se mohou objednat osoby starší 50 let, výjimečně i mladší, které vnímají potíže s pamětí u sebe či blízké osoby a nejsou v péči specialisty – neurologa či psychiatra.

Cílem testování je včas odhalit počínající kognitivní poruchu, problém s pamětí či počínající demenci. Nebo se jen utvrdit, že potíže, které vnímáte, mají jinou příčinu. Testování paměti provádí proškolené pracovnice.

7. Paliativní péče

Věříme, že každý den stojí za to prožít co nejlépe. Platí to i pro dny, kdy se život chýlí ke konci. Proto se věnujeme paliativní péči, kterou chápeme jako laskavou, komplexní, na míru šitou a respektující každého klienta.

Symbolem paliativní péče je vážka. Představuje změnu, přechod a nový začátek, což jsou klíčové prvky naší práce s klienty a jejich rodinami.

Proč VÁŽKA?

- *Změna a přechod:* Stejně jako vážka prochází několika stádii vývoje, i my pomáháme našim klientům procházet složitým obdobím s důstojností a péčí.
- *Křehkost a krása:* Vážka symbolizuje jemnost a eleganci, připomíná nám důležitost zachování kvality života a krásy každého okamžiku, a to až do samého závěru.
- *Život v přítomnosti:* Vážky žijí intenzivně v přítomnosti, což inspiruje naše klienty a jejich rodiny, aby si užívali každý den naplno.
- *Světlo a naděje:* Vážky odrážejí světlo, což symbolizuje naději a světlo, které přinášíme v těžkých časech.

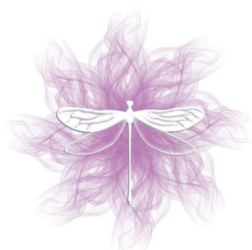
V lednu 2023 jsme se zapojili do dvouletého projektu **Nadačního fondu ABAKUS, zaměřeného na zavádění paliativní péče v pobytových sociálních službách**. Naši klienti a jejich rodiny mají díky tomuto přístupu zajištěnou důstojnou podporu a komplexní paliativní péči i v závěrečných fázích života. Díky projektu jsme vytvořili multidisciplinární tým, v němž vedle pracovníků přímé péče, všeobecných sester a sociálních pracovníků, nově nechybí kaplanka, koordinátorka paliativní péče či psycholog. Každý z nich plní v týmu svoji nezastupitelnou roli a propojení těchto odborníků nese velké plody v poskytované péči.

V rámci specializované paliativní péče jsme v září 2024 navázali spolupráci na bázi „sdílené péče“ s organizací Andělé Stromu života p.s. Smyslem vzájemné spolupráce je zajištění co nejkvalitnější paliativní péče klientům našeho Domova.

V prosinci 2024 máme zájem získat **Certifikaci paliativní péče** a doložit, že máme za sebou velký kus cesty a přitom jsme stále na pomyslném začátku a stále se učíme.

Péče o poslední dny klienta je založena na citlivosti, mírnosti, laskavosti, empatii, lásce a na respektu k individuálním hodnotám klienta a jeho rodiny. Součástí této péče je i tlumení příznaků nemoci, snížení bolesti a jiných potíží.

Velmi významná je také spolupráce s rodinou klienta, které je poskytována psychologická, případně duchovní podpora a umožněno doprovázení jejich blízkého v závěru života využitím rodinného pokoje nebo umožněním neomezených návštěv.

8. Služby kaplanky

Jedním z nejnovějších konceptů je duchovní péče poskytovaná kaplankou. Dříve byla tato péče zajišťována docházejícími dobrovolníky a duchovními. Přicházel římskokatolický kněz ze zlínské farnosti sv. Filipa a Jakuba a také farář Československé církve husitské. Oba kněží zde měli a mají pravidelné bohoslužby.

Nově zřízená pozice kaplanky rozšiřuje působnost duchovní služby – je více prostoru pro podpůrné a duchovní rozhovory, naslouchání a sdílení životních zkušeností. Ne vždy se musí rozhovory dotýkat duchovních témat, podstatné je to, že je zde někdo, kdo je ochoten naslouchat klientovi v jakémkoliv stavu a s jakýmkoliv obsahem. Je to BYTÍ s ním, v jeho situaci a v jeho životní etapě. Někdy je to i jen tichá modlitba u lůžka nebo podávání svatého přijímání s další modlitbou či četbou duchovní literatury. Kaplanka má důležitou roli také v paliativním týmu, kde je k dispozici nejen klientovi v terminálním stádiu jeho nemoci, ale nabízí i podporu a doprovázení rodinným příslušníkům či pečujícím osobám. V neposlední řadě může být pod

Spolupráce se zřizovatelem

Zlínský kraj je zřizovatelem našeho Domova, je tedy logické, že s tímto úřadem těsně spolupracujeme. **Odbor sociálních služeb Zlínského kraje** odpovídá za plánování sítě sociálních služeb na svém území a dbá na dostupnost těchto služeb v kraji. Domov pro seniory Burešov je dlouholetou a důležitou součástí této sítě služeb.

Popsat všechny formy partnerství našeho Domova se zřizovatelem přesahuje možnosti tohoto příspěvku, uvedme pouze, že spolupráce probíhá v oblasti metodické a koordinační činnosti, vzdělávání pracovníků a mnoha dalších oblastech. Svrchovanou důležitost má samozřejmě také problematika ekonomická. Domov pro seniory Burešov je jako příspěvková organizace financován dotacemi Zlínského kraje.

Ukázkový byt – budoucnost sociálních služeb

Jedním z významných výsledků spolupráce našeho Domova se Zlínským krajem je projekt ukázkového bytu pro pečující. Třetím partnerem tohoto projektu je Technologické inovační centrum Zlín (TIC).

Ukázkový byt je umístěn ve 22. budově bývalého baťovského továrního areálu a od 10. září 2024 je přístupný jak odborníkům, tak široké veřejnosti. Ukázkový byt je vlastně expozicí moderních technologií, které mohou pomoci seniorům nebo obecně lidem se sníženou soběstačností ve zvládání běžných životních situací.

Návštěvníci mají příležitost nejen vyzkoušet jednotlivá zařízení, ale také se dozvědět praktické informace o jejich obsluze, instalaci a nákladech na pořízení.

Tento projekt představuje krok vpřed v oblasti asistivních technologií a ukazuje, jak mohou tyto technologie přispět ke zlepšení kvality života lidí se sníženou soběstačností, ale i pracovníků poskytujících péči.

Rodinný pokoj v DS Burešov

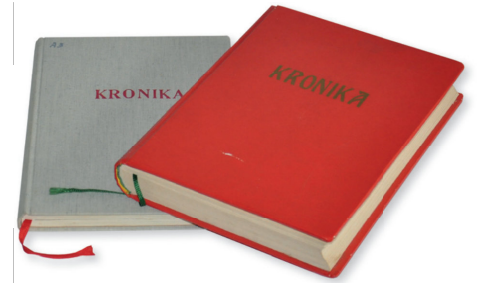
Ukázkový byt ve 22. budově

Pohled do budoucna

Rostoucí význam gerontologické péče pro budoucnost je zřejmý. Jak jsme již uvedli, došlo v poslední době k výraznému zvýšení pravděpodobné doby dožití. Seniorů tedy zákonitě přibývá a vláda se ráda děsí odhady, že v roce 2050 budou senioři tvořit víc jak třetinu obyvatelstva. A snaží se vyděsit i obyvatelstvo předpokladem, že nebudou peníze na jejich důchody. Věřme, že tak zlé to nebude, je však jasné, že otázka péče o nejstarší členy společnosti, už ekonomicky neaktivní a zpravidla potřebující i nákladnou zdravotní péči, se bude dotýkat každého z nás. Jak v rodinách, tak i v institucích. Důležitost zařízení, jako je Domov pro seniory Burešov, bude stoupat, a růst bude také tlak na kvalitu jejich práce. To zní samozřejmě jako fráze, ale lidé, kteří v Domově pracují nebo žijí, dobře vědí kolik úsilí, přemýšlení, nekončící námahy, empatie, odvahy, ale i peněz se za tím skrývá. Máme za to, že na Burešově zatím dobře víme, co máme dělat, co je podstatné a které nejnovější trendy je třeba zachytit. Přejme si, aby se nám to dařilo i dalších 40, 80, 120 ... let.

HLEDÁNÍ HISTORIE V KRONIKÁCH

V souvislosti se 40. výročím vzniku našeho Domova pro seniory se jako možný pramen informací o těch dávných dobách objevilo také několik svazků ručně psaných kronik. Záhy jsme ale zjistili, že to nejsou kroniky popisující autentický život Domova a příběhy jeho klientů, případně zaměstnanců Domova. Jedná se o **kroniky BSP**. Co to je za podivnou zkratku? To už dnes ví jenom pár pamětníků: Brigáda socialistické práce. Tyto „brigády“ byly hlavním odborářským (ROH) nástrojem k tomu, jak popohnat členy odborů, což byli prakticky všichni zaměstnanci, k vyšším pracovním výkonům a také k větší „socialistické angažovanosti“.

Dnes to není snadné čtení. Mladí nechápou vůbec nic a ti starší se diví, proč se něco tak formálního a bez významu pro kohokoliv vlastně zapisovalo? V Domově důchodců na Burešově byly dokonce dvě brigády socialistické práce, takže existují dvě řady kronik, popisujících příslušné události (nebo spíš neudálosti) paralelně: oslavy osvobození, výročí „Vítězného února“, MDŽ a VŘSR... Bohužel, dnes už se nám to jeví jenom jako plýtvání papírem.

Pocta Václavu Petrželkovi

Kronik Domova důchodců Burešov celkem existuje asi tak deset svazků, ale většinou jsou jen z prvních dvou, tří nebo pěti počátečních let provozu Domova. Takže události v nich popisované se opakují a překrývají, aniž by se díky tomu obraz života v Domově nějak zpřesňoval. Jedinou výjimkou mezi nimi je kronika psaná Václavem Petrželkou.

Václav Petrželka, to byl skutečný kronikář DS Burešov! Na rozdíl od výše zmíněných kronik BSP, jeho souběžně vedená kronika z počátků zlínského domova důchodců, to je kronika jak má být. Je to subjektivní obraz života a dějů, kterých je pisatel sám účasten, má k nim citový vztah a vyjadřuje k nim s

Pan Petrželka se narodil se v roce 1908 v Polešovicích, větší část života však prožil v Napajedlích. Jako dítě byl náruživý čtenář, zejména životopisů úspěšných lidí, které byly inspirací pro jeho vlastní ctižádost. Studoval střední zemědělskou školu ve Valticích a pak pracoval jako tiskař u Baťů. Tomáše Baťu považoval za svůj celoživotní vzor, jeho obraz měl vždy ve svém pokoji – i v domově důchodců. Za okupace byl nasazený v Poldi Kladno.

Telegram vyzývající Václava Petrželku k nástupu do Domova

Měl licenci na hledání nafty (hledal na Valašsku i na Podkarpatské Rusi). Jak píše ve svých vzpomínkách, při této činnosti pozbyl zděděný majetek i svoje úspory. Po válce měl více zaměstnání, později pracoval v družstvu Kyjovan Kyjov.

Měl mnoho dobrodružných zájmů. Byl celoživotním hledačem pokladů. Při hledání využíval proutkařství i dektory. Pěstoval také léčivé byliny.

Ve svých vzpomínkách konstatuje, že jeho různorodé aktivity nebyly nikdy motivovány touhou po bohatství. Chtěl něco dokázat a být slavný. V závěru života, v kronice, rezignovaně napsal:

S lítostí a smutkem v duši musím konstatovat, že mé touhy po něčem a něco dokázat se mi nesplnily a již nesplní. Neb ta má neplodná energie a elán s přicházejícími 80 roky mne opouští, neb stárnu, ačkoli ne duševně, ale tělesně. Můj celoživotní osud se naplnil, neb je to neúprosný zákon přírody. Neb tím se vše pro mne končí.

Do Domova nastoupil 15. února 1985 (tedy v samotném počátku činnosti Domova) v 77 letech. Ve svých záznamech píše, s jakými lidmi se v Domově setkal, s kým si dobře popovídal a jakou radost mu způsobilo, když zjistil, že v Domově pracuje jako zdravotní sestra jeho známá a spolurodačka z Polešovic.

Zápisy kronikář důsledně datuje a podepisuje svým jménem. Zpočátku přidává nový zápis prakticky každý den, tak jak se postupně seznamuje se životem Domova. Později se mezi zápisy objevují větší rozestupy, ale stále je patrné, že kronikář nevynechává nic, co považuje za důležité zaznamenat.

Jeho rukopis i myšlenky jsou jasně čitelné a pevné, až do posledního zápisu v kronice. Uvedme zde alespoň několik ukázek jeho kronikářské práce.

Nejčastější jsou samozřejmě zápisy týkající se obyvatel Domova, případně personálu. Často se referuje o společenských událostech, které se v Domově odehrávají – jako například májový večírek s dechovkou:

Při tomto večírku účinkovala dechová kapela Malenovjanka z Malenovic, k tanci i k poslechu. Byla připravena i velmi bohatá tombola a mezi tancem byl vždy hrán tuš a z klobouku sestřičky tahaly čísla. Též si vzpomínám, že při jednom tažení vytáhla z klobouku sestřička Věra Kadlecová moje číslo, na něž mi náhodou připadla výhra – velká čokoláda. Věruška mi výhru nesla a já jí tenkrát řekl, když jste tu čokoládu pro mne vytáhla, tak vám ji daruji. (1985)

Vedle věcných záznamů najdeme v kronice Václava Petrželky i úvahy a zamyšlení lidového filosofa. Příkladem může být úryvek z novoročního zápisu:

Opět jsme o rok starší. Ovšem když je člověk mladý nebo ještě mladší, kdy má ještě život před sebou, může si dělat ještě plány do budoucna a těšit se, že ještě něco dokáže v životě, že se mu mnohé podaří uskutečnit. My staří obyvatelé se již ohlížíme za sebe, neb my jsme již své síly v produktivním věku vydali ve prospěch budoucnosti těch, kteří přijdou po nás, aby se měli na světě lépe. (1988)

Časté jsou Petrželkovy zápisy z různých výletů a zájezdů. Kronikář nešetří místními a historickými reáliemi, které si jistě musel pracně zapisovat nebo později vyhledat. Zde například výlet na Slovácko, v jehož rámci výletníci navštívili také zámek v Buchlovicích:

Pak se konala prohlídka zámku, který si nechali po roce 1650 vybudovat majitelé z rodu Petřvaldů, jelikož bydlení na samotném hradě Buchlově jim již neposkytovalo tehdy požadované pohodlí. Rod Petřvaldů vlastnil zámek i celé buchlovské panství až do roku 1800. Po roce 1800 přechází do majetku hrabat rodu Berchtoldů, kteří jej měli v držení až do roku 1945, kdy bylo celé panství zestátněno. Z tohoto rodu vynikal zvláště Leopold Berchtold, který byl lékař a cestovatel. Založil v Buchlovicích špitál s útlukem pro staré lidi. (Vida, tematika, která je nám blízká.) Po něm byl majitelem další hrabě Berchtold, jménem také Leopold, který byl ve službách rakousko-uherské monarchie jako ministr zahraničí. (1988)

Václav Petrželka dospívá dokonce i k ekologické tematice (dnes tak módní a často ideologicky zneužívané). Je to pozoruhodné tím spíš, že se zde kritizuje, tehdy záměrně marginalizovaná, černobylská havárie:

Příroda je též otrávená nebývalým množstvím radioaktivity z atomových elektráren. Příkladem toho je třeba havárie na atomové elektrárně v Černobylu v SSSR, která zasáhla neviditelně velkou část světa. Jsou to chmurné vyhlídky pro naše příští pokolení, která se budou muset s těmito následky industrializace a chemizace vyrovnat. Výroba ale musí i za tuto cenu růst, i za cenu nenapravitelných ekologických škod. (1989)

Obzor kronikářských záznamů pana Petrželky, jak jsme ukázali, mnohdy přesahuje úzké jeviště dění v domově důchodců. Svými zápisky ukazuje svoji starost o osud celého světa, tak jak to bylo vlastní starým kronikářům. A to ho ctí.

Poslední zápis Václava Petrželky v kronice je ze dne 15. února 1989...

Nástupcem Václava Petrželky se stal jeho jmenovec: pan Josef Petrželka, rodák z Provodova a bývalý středoškolský profesor.

VIP obyvatelka DS Burešov: Hermína Týrlová

Na sklonku života našla útočiště na Burešově také slavná filmařka **Hermína Týrlová**.

Tato výjimečná umělkyně byla tvůrkyní a spolutvůrkyní mnoha animovaných filmů, mezi jinými slavné **Vzpoury hraček** nebo třeba **Příhod Ferdý Mravence**. Za svou uměleckou kariéru natočila téměř 60 filmů. Posledním z nich byla **Pohádka na šňůře**, kterou Týrlová vytvořila ve svých 85 letech.

Narodila se 11. prosince 1900 do hornické rodiny v Březových Horách u Příbrami. Její otec, horník, byl také amatérský řezbář, což Hermínu významně ovlivnilo – těžištěm její pozdější tvorby se staly loutky.

V rodině bylo pět dětí, Hermína z nich byla nejmladší. Z dětí se brzy stali sirotci, Hermíně bylo teprve 11 a tak skončila v sirotčinci. V 15 letech však už byla v Praze a propadla divadlu, tančila a hrála v legendární Uranii. Tam se seznámila s Karlem Dodalem, který ji uvedl do světa animovaného filmu. Manželství s ním jí nevydrželo, ale láska k animovanému filmu ano.

Zlomem v životě Hermíny Týrlové byl příchod do Zlína v roce 1942 a zaměstnání v baťovských filmových ateliérech. Ve Zlíně pak dosáhla svých největších úspěchů. Prvním úspěšným filmem byl **Ferda Mravenec**. Další film **Vánoční příběh** bohužel shořel při požáru ateliéru. Film pak za nemocnou Týrlovou natočil Karel Zeman, což se stalo příčinou jejich celoživotně odtažitého vzájemného vztahu.

Zlínu zůstala Hermína Týrlová věrná až do konce života. Ač se její filmy, určené převážně pro děti, promítaly po celém světě a na světových festivalech v Benátkách, Cannes nebo Locarnu, žila a pracovala skromně v domku poblíž kudlovských ateliérů.

O umístění v našem Domově požádala Hermína Týrlová v květnu 1991. Hlavním důvodem její žádosti byla ztráta zraku a celkové zhoršení zdravotního stavu.

V Domově žila necelé dva roky – zemřela 3. května 1993 v důsledku mozkové mrtvice. Vzhledem k tomu, že Hermína Týrlová neměla žádné žijící příbuzné, stal se náš Domov ze závěti dědicem a vlastníkem autorských práv k celému jejímu dílu.

Klientky našeho Domova pravidelně navštěvují hrob Hermíny Týrlové

Protektorát Čechy a Morava. **Křestní a rodný list.** Arcidiecéze: Praha. Okresní úřad-Magistrát: **Příbram** Archidiecéze: Praha. Vikariát: **Příbram** Okres soudní: **Příbram** Fara: **Bratři Hory.** Districtus judicialis: **Příbram** Paroecia: **Bratři Hory.** **Testimonium baptismale.** Č. j. Exh. **152.** Matriky křestní: Libri baptizatorum. Kniha Tomus **III.** List Folium **84.** Číslo řadové Num. currens **169.**

Den, měsíc a rok Dies, mensis, annus nativitatis et baptismi	narozeni 11/12. 1900. t. j. dne jedenáctého prosince léta: tisícího devátého stého křtu: 16/12. 1900.
Jméno křtícího Nomen baptizantis	Emanuel Hrabčíka, farář.
Jméno pokřtěnce Nomen baptizati	Hermína, Marie.
Náboženství Religio	římsko-katolické Pohlaví ženské. Lože manželské.
Místo narození Locus nativitatis	Bratři Hory č. 128. Okresní soud: Příbram.
Otec Pater jméno a příjmení, povolání a postavení v povolání, jeho otec a matka, místo narození, číslo domu, okres soudní, okresní úřad	Týrlová, Marie, rozená na Bratřích Horech, narozená v Příbrami; syn F. Florián Týrlov, horník v Příbrami; a Josefina Týrlová, rozená Kaiserová z Bratřích Hor.
Matka Mater jméno a příjmení, její otec a matka, místo jejího narození, číslo domu, okres soudní, okresní úřad	Marie rozená Hrubcová, dcera F. Ignáce Hrubce, horního kováře v Lázi; a Marie rozená Hlubková z Bratřích Hor. v Lázi.
Kmotrové Patrini jméno, příjmení, povolání a bydliště	Josef Hrabčík, pekař na Bratřích Horech. Marie Hrabčíková, jeho manželka.
Porodní asistentka Obstetrix	Antonie Francouzová z Bratřích Hor.
Poznámka Adnotatio	

Na důkaz toho stůj zde podpis a pečť farního-děkanského úřadu.
In quorum fidem manu propria subscripsi et sigillo parochiali-decanali munivi.

Farní-děkanský úřad v **Bratřích Horech** dne **20. III. 1941** 19__
Officium parochiale-decanale in die

Jakub Laub, farář.

Křestní a rodný list Hermíny Týrlové

ŽIVOT DOMOVA OBRAZEM

1. Turnaj pétanque

Turnaj v metání kovových koulí je vyvrcholením každoroční sportovní sezóny v Domově pro seniory Burešov. V pétanque spolu soutěží několik domovů seniorů místních (Burešov, Naděje) skoromístních (Otrokovice) i přespolních (Kroměříž, Lukov, Loučka, Luhačovice, Vsetín...). Turnaj se obvykle koná na sklonku jarního období, koncem května. V zahradě našeho Domova se vystřídá na dvou hřištích až 12 družstev. Den plný pohybu je zakončen společným obědem a slavnostním vyhlášením vítězů. Důležité místo při oceňování soutěžících má i kategorie *nejstarší účastník/účastnice* turnaje. 98letá vítězka této kategorie je krásným důkazem, že sportovat lze v každém věku.

2. Oslavy jubilantů

Slavnostní připomenutí jubileí našich klientů je důležitou součástí života Domova, stejně jako jsou takovéto svátky pevnou a oblíbenou součástí rodinného života. Kromě klientů Domova se účastní i jejich rodinní příslušníci a, v případě zvláště kulatých jubileí, obvykle také zástupci města a kraje.

3. Svátky v běhu ročních období

Výroční svátky (Nový rok, Velikonoce, Vánoce) a folklorní svátky lidového roku (fašanky, stavění a kácení máje, dožínky), slavíme v Domově tak, jak si to naši klienti pamatují ze svých rodin, rodných vesnic a měst.

4. Výlety za poznáním

Klientům, kteří ještě zvládnou „útrapy“ cestování nabízíme v průběhu roku několik výletů za poznáním naší vlasti nebo za kulturou (návštěvy výstav, muzeí apod.). Oblíbená je samozřejmě zlínská ZOO a také vycházky do města. Tradiční místa výletů se nemění, vedou určitě Luhačovice, pravidelně navštěvovaný je i zámek v Ho- lešově.

Často byly takovéto výlety za hranice všedních dnů stabilní součástí jejich životů. Proč by v tom neměli pokrač

5. Aktivní život na Burešově

Náš Domov se snaží zpestřovat klientům pobyt pravidelnými i jednotlivými akcemi a aktivitami kulturního i sportovního rázu. Oblíbené jsou výtvarné projekty ing. Lenky Vyhlídalové: Podívej, co dokážu, Rok s Josefem Ladou nebo Kouzelný svět Libora Vojkůvky. Konají se také hudební odpoledne (vystoupení folklorních souborů a pěveckých sborů nebo dětí ze ZUŠky). Úspěšné jsou taneční terapie, vedené baletním mistrem, panem Petrem Veletou. Mezi milé a často dojemné akce patří setkávání a tvoření s dětmi. V rámci projektu **Mezi námi o.p.s.** navštěvují naše seniory děti ze základní školy ve Štíplě a dětská skupina Brouček, a zažíváme velmi milá mezigenerační setkávání. Velice oblíbenou společnou aktivitou, napříč všemi patry, je pečení moučníků a buchet. K pravidelnému programu patří i tzv. hýbanky, protahování těla a pestré cvičení, které se za pěkného počasí odehrává venku na terase.

Několik zajímavostí, které se nevešly jinak

- První sňatek mezi klienty Domova se uskutečnil v roce 1988. Svatbu na radnici měli v pátek 30. září paní Marie Balajková (73 let) a pan Jan Kašpárková.
- Velkou část života strávila v našem Domově paní Jana Kašpárková. Do Domova nastoupila ve svých 38 letech zároveň se svou maminkou. Její blízcí (sestra a bratr) se nemohli o paní Janu starat v domácím prostředí a tak zůstala po smrti maminky v Domově. V současné době je obyvatelkou slunečnicového patra a se svou současnou spolubydlící sdílí pokoj již 15 let. Je pamětnicí celé historie Domova. Vzpomíná na úplné začátky po otevření Domova (žije zde od 15. května 1985), pamatuje všechny rekonstrukce a modernizace a celou řadu zaměstnanců, kteří za tu dobu Domovem prošli. V květnu příštího roku tedy i ona oslaví 40 let svého pobytu zde v Domově.

Novomanželé Galetkovi (1988)

Paní Jana Kašpárková

- Do Domova nastoupil v letošním roce jako klient služby DS pan Petr Mlýnek, který zde v letech 2001 až 2009 pracoval jako údržbář. Je to pro něj tedy prostředí důvěrně známé a plné vzpomínek.
- Také v letošním roce nastoupila do Domova jako klientka služby DS paní Dagmar Březíková. Paní Březíková před 40 lety pracovala ve firmě, která Domov stavěla. Její vzpomínky z té doby jsou pro nás proto velmi cenné. Ve skladu Pozemních staveb pro stavbu Domova tehdy vychystávala stavební a technologický materiál. V paměti jí utkvělo třeba nakládání těžkých litinových radiátorů, které jsou v pokojích klientů dodnes. Přímou na stavbě Domova pracoval její syn, který byl tehdy právě po vyučení a získával zde první pracovní zkušenosti.
- Nejvyššího věku se v Domově dožila klientka, která zemřela ve 106 letech a 3 měsících.

Slovo paní ředitelky na závěr

Vážení přátelé a podporovatelé Domova pro seniory Burešov,

s pokorou, ale i upřímnou radostí slavíme 40 let od založení našeho Domova (1984 – 2024), který je již čtyři desetiletí bezpečným přístavem pro naše klienty. Tato cesta byla naplněna nejen láskou a péčí o naše klienty, ale také neustálým úsilím o zlepšování poskytovaných služeb a rozšiřováním přístupů, které kladou důraz na kvalitu života našich seniorů a v neposlední řadě, zájmem vytvořit prostředí, ve kterém se každý klient cítí skutečně jako doma.

Za poslední tři roky (2022–2024) jsme v našem Domově zavedli řadu inovací v konceptech poskytované péče, které reflektují současné trendy a moderní přístupy k péči o seniory. Současně jsme realizovali rozsáhlé stavební úpravy, které výrazně proměnily a zlepšily prostory Domova, čímž jsme vytvořili prostředí lépe vyhovující potřebám našich klientů.

Těchto pozitivních změn jsme dosáhli díky profesionálnímu týmu, který svou prací a s otevřeným srdcem poskytuje našim klientům každodenní péči na vysoké úrovni.

Naše odhodlání poskytovat seniorům péči s úctou, respektem a porozuměním zdůrazňuje i motto Domova:

Děkuji Vám všem, kteří jste součástí této cesty. Vaše podpora, oddanost, kreativita, nadšení a upřímný zájem nám umožňují nadále rozvíjet naše služby, zlepšovat péči a budovat domov, který je založen na vzájemné úctě a respektu.

Ing. Helena Nováková, MBA
ředitelka Domova pro seniory Burešov

Poděkování

Děkujeme všem osobám a institucím, které se podílely na vzniku této publikace poskytnutím podkladů a informací z historie i současnosti Domova. Jmenovitě patří dík zejména:

Ing. Heleně Novákové, MBA, ředitelce Domova pro seniory Burešov Státnímu okresnímu archivu ve Zlíně

Pro budoucí historickou paměť:

Oslava 40. výročí otevření Domova pro seniory Burešov se konala 11. prosince 2024 a poděkování patří:

Lence Horsákové, organizátorce oslavy

MgA. Rostislavu Markovi, herci Městského divadla Zlín

Mgr. Davidu Valůškovi, řediteli Státního okresního archivu Zlín

Ing. arch. Ludvíku Jungwirthovi

Markétě Vodičkové a Filipovi Vítů za hudební doprovod

Vlastimile Váňové za slavnostní výzdobu

Cimbálové muzice Vincúch

Zvláštní poděkování za finanční podporu a veškerou spolupráci patří Zlínskému kraji, který jeřizovatelem Domova pro seniory Burešov jako příspěvkové organizace.

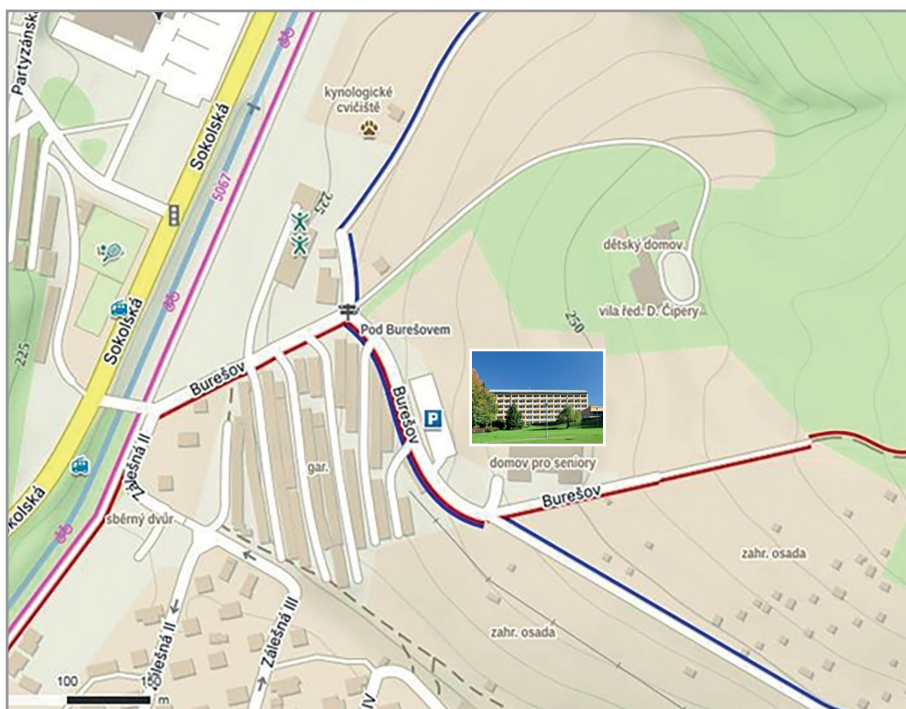
40let
1984 – 2024

Kde nás najdete

**Domov pro seniory Burešov,
příspěvková organizace**
Burešov 4884 760 01 Zlín

Internet: www.dsmburesov.cz E-
mail: epodatelna@dsmburesov.cz
Datová schránka: tyyuq94
Tel.: 577 433 853

DOMOV, KTERÝ TVOŘÍME SPOLEČNĚ

40 let zlínského Domova pro seniory Burešov

Sepsal a uspořádal **Petr Hampl** (s využitím interních materiálů Domova)
Vydal **Domov pro seniory Burešov, příspěvková organizace**, ve Zlíně, v prosinci roku 2024
Vydáno v nákladu 250 výtisků
Grafická úprava a tisk: TISKÁRNA GRAFICO s.r.o. Opava

Brožura je neprodejná